

AFWIJKENDE VORMEN VAN TEREDO MEGOTARA

Bij het doornemen van oude nummers van het Correspondentieblad viel mijn oog destijds op een berichtje in CB 53, p. 510, dat de Heer Boerman afwijkende vormen van Teredo megotara had gevonden. Het mij welwillend toegezonden materiaal vertoonde typische uitsteeksels aan de bovenzijde van de paletten, een verschijnsel waaromtrent de literatuur ons geheel in de steek liet. Links en rechts aan de bovenkant van het palet bevinden zich n.l. chitineuze uitsteekseltjes, die er als een paar hoorentjes uit zien.

De specialist Dr. G.F. Roch te Venetië dacht eerst aan slijtage als gevolg van ouderdom of door invloeden van buiten (zandafslijping), maar toen hij het materiaal ter inzage had ontvangen, kon hij mij berichten dat we hier te maken hebben met jeugdvormen van Teredo megotara. Hij schreef mij o.a.:

„Het gaat hier bij alle exemplaren om nog jeugdige paletten, wat ik uit Uw tekening niet op kon maken. Het is dus noch een deformatie door zandafslijping, noch een teken van seniliteit, zoals ik eerst dacht, maar de paletten bevinden zich nog in een groeistadium en de chitineuze spitsen, die overigens slechts bij de exemplaren in alcohol duidelijk te zien zijn, vormen de ontwikkelingscentra voor de verdere kalkafzetting. De paletten en ook de schelpjes zijn als volkomen normaal te beschouwen, alleen zijn ze nog jong (in volwassen toestand bereiken de paletten zelfs meer dan de dubbele lengte) en midden in hun ontwikkeling.

Inderdaad zijn de paletten in hun gehele habitus zo opvallend, dat dit jeugd stadium vroeger door Jeffreys als twee verschillende soorten (T. mionota en T. subericola) beschreven werd. Pas na onderzoek van een groot aantal exemplaren van alle leeftijden van T. megotara werd het mij duidelijk, dat de door Jeffreys beschreven „soorten” slechts jeugdvormen zijn, zoals ik dat o.a. in mijn uitvoerige publicatie „Die Tere diniden des Mittelmeeres”, Thalassia Bd. 4, Nr. 3, 1940, uiteengezet heb.”

Een en ander geeft een duidelijke verklaring van de eigenaardige vorm van de gevonden paletten. Waarschijnlijk is dit de eerste maal dat dergelijke jeugdstadia in ons land zijn aangespoeld. Of hebben vroegere onderzoekers hun materiaal nooit nauwkeurig bekeken? Rest mij nog mijn dank jegens de Heren Roch en Boerman uit te spreken.

A.C. van Bruggen